

บทลงโทษการปล้นชิงทรัพย์

﴿ حد قطع الطرق ﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนูบักรุ

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ حد قطاع الطرق ﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبو بكر

مراجعة: فيصل عبد الهادي

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

บทลงโทษการปล้นชิงทรัพย์

การปล้นชิงทรัพย์ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่เผชิญต่อผู้คนโดยใช้อาวุธในทะเลทรายหรือในอาคาร แล้วข่มขู่บังคับเอาทรัพย์สินของพวกเขา โดยใจแข็งไม่ใช่ลักขโมย และเรียกว่าผู้ก่อความเดือดร้อน

ลักษณะการปล้นชิงทรัพย์

ผู้ที่ยกอาวุธขึ้นและสร้างความหวาดกลัวขึ้นบนถนนหนทางโดยที่เขามีกำลังในตัวเองหรือที่คนอื่นของอาชญากรรมในรูปแบบที่แตกต่างกันไป อาทิเช่น การฆ่า การขโมยย่องเบาขึ้นอาคาร บ้านเรือนหรือธนาคารห้างร้าน การฉุดหญิงสาวเพื่อไปกระทำชำเรา การลักพาตัวเด็ก ฯลฯ ลักษณะที่กล่าวมาเป็นการกระทำที่เข้าข่ายการปล้นชิงทรัพย์

บทบัญญัติว่าด้วยอัลหิรอบะฮ์ (ผู้ก่อความเดือดร้อน)

อัลหิรอบะฮ์ คือ การเผยแพร่หรือปรากฏตัวต่อผู้คนโดยใช้อาวุธในทะเลทรายหรืออาคาร ในบ้านเรือนหรือสื่อการคมนาคมขนส่ง เพื่อให้เกิดการนองเลือด ทำลายเกียรติยศ แย่งชิงทรัพย์สินของพวกเขา และการกระทำในทำนองเดียวกันนี้

บทบัญญัติอัลหิรอบะฮ์ จะครอบคลุมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในทำนองเดียวกันนี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นบนถนนหนทาง บ้านเรือน รถยนต์ รถไฟ เรือมหาสมุทร และเครื่องบิน เท่าเทียมกันไม่ว่าจะข่มขู่ด้วยอาวุธ วางระเบิด ทำลายอาคารหรือเผาด้วยไฟ หรือจับเรียกค่าไถ่

บทลงโทษของการปิดเส้นทางสัญจร

การปล้นชิงทรัพย์มีอยู่ 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เมื่อพวกเขาฆ่าและเอาทรัพย์สิน ลงโทษโดยการประหารชีวิตและตรึงไม้กางเขน
2. เมื่อพวกเขาฆ่าอย่างเดียวไม่เอาทรัพย์สิน ลงโทษด้วยการประหารชีวิตและไม่ต้องตรึงไม้กางเขน
3. เมื่อเขาเอาทรัพย์สินเพียงอย่างเดียวไม่ได้ฆ่า ลงโทษพวกเขาทั้งหมดโดยการตัดมือข้างขวาและเท้าข้างซ้าย
4. เมื่อพวกเขาไม่ได้ฆ่าและไม่ได้เอาทรัพย์สินแต่ทว่าสร้างความหวาดกลัวบนท้องถนนหนทาง สำหรับผู้นำ (อิมาม) แล้วให้วินิจฉัยถึงสิ่งที่พวกเขาก่อขึ้นในสิ่งที่เขาเห็นว่าเป็นการสกัดกั้นพวกเขารวมถึงคนอื่นๆ เพื่อเป็นการหยุดยั้งความชั่วช้าเสื่อมเสีย

1. อัลลอฮ์จะลงโทษคนชั่ว

﴿ إِنَّمَا جَزَاؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقَدَّرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

“แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำสงครามต่ออัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์ และพยายามสร้างความเสื่อมเสียบนแผ่นดินนั้นคือการที่พวกเขาจะถูกฆ่าหรือถูกตรึงบนไม้กางเขน หรือมือและเท้าของพวกเขาจะถูกตัดสลัดข้างหรือถูกเนรเทศออกจากแผ่นดิน ดังกล่าวคือพวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกดุนยานี้และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในโลกอาคิเราะฮ์ นอกจากบรรดาผู้ที่รับสารภาพผิดก่อนที่พวกเขาจะสามรถลงโทษพวกเขา ฟังรู้เถิดว่าแท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตา” (อัลมาอิดะฮ์ / 33 - 34)

2. ความหมาย จากอนิส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุกล่าวว่

قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ نَفَرٌ مِنْ عُكْلٍ، فَاسْلَمُوا، فَاجْتَوُوا الْمَدِينَةَ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَأْتُوا إِبِلَ الصَّدَقَةِ، فَيَشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَالْبَانِيهَا، فَفَعَلُوا فَصَحُّوا، فَارْتَدُّوا وَقَتَلُوا رُعَاتَهَا، وَاسْتَأْفُوا الْإِبِلَ، فَبَعَتْ فِي آثَارِهِمْ، فَأَتَى بِهِمْ، فَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ، وَسَمَلَ أَعْيُنَهُمْ، ثُمَّ لَمْ يَخْسِنُهُمْ حَتَّى مَاتُوا

มีคนกลุ่มหนึ่งจากเผ่าอุกลินมาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม จากนั้นพวกเขาได้เข้ารับอิสลาม ต่อมาได้ประสบกับโรคร้ายแรงที่นครมะดีนะฮ์ ท่านรอสูลได้ใช้ให้พวกเขาไปยังอูฐศอดะเกาะฮ์แล้วให้ดื่มปัสสาวะและนมของมัน พวกเขาได้ปฏิบัติตามและได้หายจากโรคร้าย ต่อมาพวกเขาออกจากศาสนา (มูรตัด) และได้ฆ่าคนเลี้ยงอูฐพร้อมทั้งขโมยอูฐไปด้วย ท่านรอสูลได้ส่งคนไปติดตามพวกเขา และพวกเขาถูกนำตัวกลับมา จากนั้นพวกเขาถูกตัดมือ ตัดเท้า ทำให้ตาบอด และไม่ได้เยียวยารักษาพวกเขาจนกระทั่งเสียชีวิตทั้งหมด” (บันทึกโดยอัลบุคอรียุ หมายเลขหะดีษ 6802 สำนักนหะดีษ เป็นของท่าน และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 1671)

เงื่อนไขที่จำเป็นต้องลงโทษต่อผู้ที่ปล้นชิงทรัพย์

เงื่อนไขที่จำเป็นต้องลงโทษต่อผู้ที่ปล้นชิงทรัพย์ มีดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่ปล้นชิงทรัพย์ – ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ก่อความเดือดร้อน - จะต้องเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ เป็นมุสลิม หรือเป็นชาวซิมบียู ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง
2. ทรัพย์สินที่เอาไปจะต้องเป็นของที่มีค่า
3. เอาทรัพย์สินมาจากที่ๆ เจ้าของเก็บรักษาไว้อย่างมิดชิดไม่ว่าจำนวนน้อยหรือมาก
4. มีหลักฐานยืนยันถึงการปล้นชิงทรัพย์ โดยการรับสารภาพหรือมีพยานผู้ชายที่มีความเที่ยงธรรมสองคนมายืนยัน
5. ต้องปราศจากข้อคลุมเครือ เสมือนที่กล่าวมาในเรื่องการลักขโมย

บทบัญญัติว่าด้วยการสารภาพผิดของผู้ก่อความเดือดร้อน

ผู้ที่ได้สารภาพผิด (เตาบะฮฺ) จากกรก่อความเดือดร้อนโดยปล้นชิงทรัพย์ก่อนที่เรื่องราวจะถึงผู้ปกครองบทลงโทษของเขาก็จะถือว่าเป็นโมฆะไปไม่ว่าจะด้วยการเนรเทศ ตัดมือ ตีรั้งไม้ กางเขน หรือต้องประหารชีวิต และต้องคืนสิทธิของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นชีวิต ทรัพย์สิน หรือทรัพย์สิน นอกจากในกรณีที่เขาของอภัยให้แก่เขา และหากเขาถูกจับก่อนที่จะสารภาพผิดให้ดำเนินการลงโทษแก่เขา การกระทำดังกล่าวเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเมินเฉยหรือละเลยต่อบทการลงโทษของอัลลอฮฺ – อัซซะวะญัลละ -

ลักษณะการป้องกันตัวเอง

ผู้ที่ป้องกันตัวเอง ครอบครวั ทรัพย์สมบัติไม่ว่าจะเป็นผู้คนหรือปศุสัตว์ ให้ป้องกันด้วยกบกลวิธีที่คาดวางายที่สุดหากการป้องกันไม่เป็นผลนอกจากการฆ่าเขามีสิทธิ์จะกระทำอย่างนั้นได้และเขาไม่ต้องรับผิดชอบ และหากว่าผู้ที่ถูกละเมิดเป็นฝ่ายถูกฆ่านับได้ว่าเขาเสียชีวิตในหนทางแห่งอัลลอฮฺ (ชะฮีด)

อัซซินดีก (الزندق) หมายถึง กลุ่มบุคคลที่แสดงตนภายนอกว่ายึดมั่นในหลักธรรมคำสอนอิสลามแต่กลับปกปิดซ่อนเร้นการปฏิเสธไว้ภายใน

บทบัญญัติว่าด้วยพวกอัซซินดีก

พวกอัซซินดีกนับเป็นปฏิปักษ์ต่ออัลลอฮฺและเราะฮ์มะฮ์มูลของพระองค์ พวกอัซซินดีกทำลายล้างอิสลามด้วยกับคำพูดซึ่งเป็นสิ่งที่อันตรายยิ่งกว่าการปล้นชิงทรัพย์ที่ลงมือกระทำด้วยกับมือเสียอีก เพราะการปิดเส้นทางสัญจรสร้างความเดือดร้อนวุ่นวายในเรื่องของทรัพย์สินและร่างกายส่วนพวกอัซซินดีกสร้างความเดือดร้อนวุ่นวายในเรื่องหัวใจและการศรัทธา

และหากว่าเขาสามารถผลิต (เตาเบะฮุ) ก่อนที่เรือจะถึงผู้ปกครองบาหลีของเขาก็
จะถือว่าเป็นโมฆะไป การสามารถผลิตของเขาถูกรับ ชีวิตของเขาถูกปกป้อง ส่วนกรณีที่เขาถูก
ดำเนินคดีการสามารถผลิตของเขาจะไม่ถูกรับ ทว่าเขาจะถูกลงโทษโดยการประหารชีวิตโดยไม่ต้อง
ร้องขอให้สามารถผลิต